

Spm. nr. S 3121

Til trafikministeren (27/6 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om, hvorvidt der eksisterer rabatordninger for pensionister og ældre på Øresundsforbindelsen mellem Sverige og Danmark - eksempelvis 65-billetter, og hvis dette ikke er tilfældet, hvilke initiativer agter ministeren så at tage for at rette op på dette forhold?«

Begrundelse

Spørgeren har fået kendskab til, at der tilsyneladende ikke eksisterer rabatordninger for pensionister og ældre på den nye Øresundsforbindelse mellem Danmark og Sverige, således som det er tilfældet på f.eks. Storebælt med de såkaldte 65-billetter.

Ministeren bedes derfor redegøre for, om det faktisk forholder sig således og i samme forbindelse udrede, hvilke initiativer ministeren agter at iværksætte for at rette op på dette misforhold.

Svar (13/7 2000)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

65-billetter er en ordning, der administreres og finansieres af Socialministeriet. Ordningen gælder alene indenlandske togrejser - og altså ikke rejser over Øresund. Efterlønsrabatordningen administreres og finansieres af Arbejdsministeriet og dækker indenamtslige bus- og togrejser. Øvrige rabatordninger for ældre og pensionister i den kollektive trafik administreres og finansieres af amter og kommuner (og trafikselskaber) og omfatter heller ikke rejser over Øresund. Ved ændring af HT-loven i 1999 fik HT hjemmel til at udføre buskørsel over landets grænse. Denne hjemmel har endnu ikke fundet anvendelse, hvorfor det ikke er relevant at tage stilling til eventuelle rabatter i bustrafikken.

Det vil være forkert af mig at tage stilling til et spørgsmål om udvidelse af rabatordninger, som andre har ansvaret for.

Spm. nr. S 3126

Til justitsministeren (27/6 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om en konkret sag fra Jyderup, hvor en drabsdømt er blevet anbragt i et åbent fængsel kun ca. 14 km fra sin dræbte kærestes forældre og fra den lille søn, der for kun 11 måneder siden måtte se sin mor omkomme med tre knivstik i ryggen, og hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre, at alle drabsdømte fremover kommer til at afsone deres straf i et lukket fængsel i betragtelig afstand fra pårørende til offeret?«

Begrundelse

Den 13. juni 1999 dræbte Ibrahim Cakar sin 24-årige kæreste Anita Vincent Hansen med tre knivstik i ryggen. Drabet skete for øjnene af parrets tre-årige søn. I dag - elleve måneder efter drabet, som han fik ti års fængsel for - er Ibrahim Cakar anbragt i det åbne statsfængsel i Jyderup kun 14 kilometer fra sit offers forældre, der i dag har forældremyndigheden over den nu fire-årige dreng. Den konkrete sag, som spørgeren har fået kendskab til, er omtalt i medierne den 21. maj 2000, og spørgeren finder i den forbindelse, at der er to konkrete problemer, som ministeren bedes redegøre for og snarest muligt rette op på.

Det første problem berører, at der eksisterer en konkret frygt for en kidnapning hos offerets forældre - bedsteforældrene, der har forældremyndigheden over drengen, der er blevet gjort til et uskyldigt offer. Det andet problem vedrører, om mordere skal kunne afsone i åbne fængsler. Det er begge principielle spørgsmål, som ministeren bedes tage stilling til. Kan man begå et mord én gang, så kan man også gøre det to gange. At såkaldt hustrumordere ikke er farlige for deres omgivelser, er noget vrøvl. Et drab er så alvorlig en forbrydelse, at straffen skal afsones i et lukket fængsel i betragtelig afstand fra pårørende til offeret. Spørgeren håber, at der i denne sag er tale om en fejl, da sagen i den grad er krænkende for retsbevidstheden. Hvis det derimod er sådan, at Kriminalforsorgen mangler penge til lukkede fængsler, skal spørgeren være den første til at stemme for en bevilling. Ifølge spørgerens oplysninger er det Direktoratet for Kriminalforsorgen, der alene træffer beslutning om, hvor og hvordan indsatte skal af-